

tr. z., a preto, dospel-li odvolací súd k názoru, že použitie § 92 tr. z. je odôvodnené, mal vraj odvolanie štátneho zástupcu v tomto smere uplatnené iba zamietnuť.

Z tohoto odôvodnenia zmätočnej sťažnosti plynie, že sťažovateľ vecne poukazuje na formálny dôvod zmätočnosti podľa § 384, čís. 4 tr. p., že totiž vrchný súd s porušením predpisu § 387, odst. 3 tr. p. bez opravného prostriedku verejného žalobcu v neprospech obžalovaného zostril trest a tak prekročil obor svojej pôsobnosti.

Nehľadiac ani na to, že je mylný názor sťažovateľov, že by odvolací súd nemohol zvýšiť trest pri zamietnutí odvolania štátneho zástupcu čo do použitia § 92 tr. z., nebolo-li súčasne ohlásené odvolanie čo do nízkej výmery trestu podľa § 382 tr. p., pretože už odvolanie čo do použitia § 92 tr. z. pre svoj širší rámec obsahuje v sebe aj žiadosť o zvýšenie trestu a preto nie je vylúčené preskúmanie miery trestu vymeranej s použitím § 92 tr. z., je zmätočná sťažnosť v tomto smere ohlásená bezpredmetná a tedy zákonom vylúčená, lebo štátny zástupca podal odvolanie aj čo do nízkej výmery trestu podľa § 382 tr. p.

Čís. 5852.

Právny nástupca poškodeného nie je oprávnený podať opravný prostriedok proti rozsudku po uplynutí lehoty § 42, odst. 2 tr. p., určenej ku prehláseniu, že zotrúva pri súkromnej žalobe.

(Rozh. zo dňa 16. marca 1937, Zm III 39/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti mladistvému obvinenému pre previnenie zabitia človeka z neopatrnosti odmietol zmätočnú sťažnosť právneho zástupcu náhradného súkromného žalobcu.

D ô v o d y:

Proti rozsudku vrchného súdu podal náhradný súkromný žalobca zmätočnú sťažnosť podľa §§ 384, čís. 9, 385, čís. 1 a) tr. p.

Sťažovateľ odvozuje práva náhradného súkromného žalobcu ako príbuzný v sostupnom pokolení z úmrtia svojej matky.

Uplatnenie týchto práv je obmedzené ustanovením § 49, odst. 2 tr. p. na dobu 30 dní počítajúc od smrti náhradného súkromného žalobcu. V tejto lehote musí ten poškodený, ktorý chce prevziať zastúpenie obžaloby, ohlásiť súdu, že trvá na súkromnej obžalobe.

Ponevác sťažovateľ toto ohlásenie učinil teprv pri odvolacom hlavnom pojednávaní dňa 17. septembra 1936 a náhradná súkromná žalobkyňa zomrela dňa 4. novembra 1935, uplynula tak lehota určená v § 49, odst. 2 tr. p., čo malo za následok zánik práv poškodeného, a nebol tedy sťažovateľ oprávnený použiť proti tomuto rozsudku opravného prostriedku.

Táto zmätočná sťažnosť mala byť už vrchným súdom podľa § 32, odst. 1 por. nov. odmietnutá ako podaná osobou k tomu neoprávnenou a ponevác vrchný súd tak neučinil, bola v smysle § 434, odst. 3 tr. p. odmietnutá najvyšším súdom.